

4216

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 25/ד'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום
ג', כ"ב בתמוז תשי"ט - 28.7.59, בשעה 09.00.

נכחו - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- י. אסא
- ז. ורהפטיג
- ז' טברסקי
- י. כץ
- ש. כפרי
- ד. נצר
- ר. צברי

מוזמנים:

היועץ המשפטי חיים כהן

מר רוזנטל - מטעם משרד המשפטים

גב' ח. ליבוביץ - משרד הסעד

ד"ר פלק - היועץ המשפטי של משרד הסעד.

בסדר-היום: חוק אימוץ ילדים (סעיפים: 11, 12, 13, 14)

- - - - -

היו"ר מ. ארם: אני פותח את הישיבה.

דיוני למסוד לכם, כי ביום ה' אני יוצא מהאדן -
ולכן אבקש את חברת הכנסת נצר לנהל את ישיבות הוועדה עד פגרת הכנסת.
הריני לבקשה לנהל את הישיבה גם היום.

אבקש את חברי הוועדה לעשות כל מאמץ על מנת לקבל את

החוק לפני הפגרה.

ז. ורהפטיג: לגבי סעיף 11 יש לי הסתייגות. רצוני לתת את הנוסח של ההסתייגות שלי, וכן את התוספות.

הנוסח הוא: "בית המשפט יגדיר בצו האימוץ את היחס המשפטי שבין המאמץ לבין המאומץ, בדומה לזה שבין הורים וילדים. ואולם - א) רשאי בית המשפט לצמצם בצו האימוץ את תוצאותיו; ב) האימוץ אינו פוגע בדיני איסור והיתר לעניני נשואין וגירושין; ג) האימוץ אינו פוגע בזכויות ירושה שבין המאומץ לבין הוריו וקרוביו; ד) צו האימוץ אינו מעביק למאמץ וקרוביו זכות ירושה אחרי המאומץ".

אני מסביר מדוע אני מציע את התוספת (ד): אני אומר,

כי זה נעשה כדי שענין האימוץ ייעשה למען רווח כספי; אם זה רווח כספי, הרי שזה גם למען הירושה. המאומץ יכול להגן על עצמו בכל אופן. אם רוצים אימוץ אמיתי ולא אימוץ של אינטרס כספי, אזי צריך לשלול את הזכות לרשת את הוריו; שהמאמץ לא יירש את המאומץ. ובעיקר - אם אנחנו לפי החוק איננו מנהיגין הורים הטבעיים לבין המאומץ.

תוספת זו בענין הירושה תבוא במקום ההסתייגות שלי.

י. כץ: במקום המלה "מפסיק" שמופיעה בנוסח ההצעה של היועץ המשפטי אני חושב שטוב יהיה אם נכתוב "לנתק".

היועץ המשפטי ח. כהן: אני מוכן לקבל זאת ולכתוב במקום "מפסיק" - לנתק.

היו"ר ד. נצר: אני מצביע את ההצעות של חבר הכנסת ורהפטיג.

ה צ ב ע ה

בעד הצעותיו של חבר הכנסת ורהפטיג לסעיף 11 - 2

נגד - רוב.

הצעות חבר הכנסת ורהפטיג - לא נתקבלו

ה ס ת י ג ו ת לחבר הכנסת ורהפטיג לסעיף 11.

ז. ורהפטיג: אני רוצה לתת תוספת של סעיף שתבוא בין סעיף 11 ל-12.

לפי הנוסח שנתקבל ע"י הרוב על סעיף 11, ביחס להורים טבעיים והורים חדשים, מתעוררת בעיה חדשה של אימוץ אחרי אימוץ ואסביר זאת:

אם אתם אומרים שהמאמצים באים במקום ההורים הטבעיים של המאומץ, ואחרי כמה שנים המאמצים רואים כי הם אינם רוצים להמשיך ולאמץ, והנה בא מועמד ורוצה לאמץ. האימוץ החדש יהיה זקוק להסכמת ההורים המאמצים ולא בחוץ את הסכמתם של ההורים הראשונים, הטבעיים. אם ההורים נתנו הסכמתם לאימוץ פעם אחת מתוך הנחה שזה לטובת הילד, ברור שזה נכשל - אזי מדוע לא להחזיר לרשות ההורים הטבעיים או לדרוש עוד פעם את הסכמתם? ההורים נתנו הסכמתם לפני מספר שנים, בינתיים הם התדררו והם יכולים לקבל את ילדם בחזרה. הם יכולים לקבל את ביטול האימוץ רק במקרים יוצאים מן הכלל. אבל הבעיה כאן איננה בעיה של ביטול אימוץ, אלא הבעיה מתעוררת עקב זה

שהמאמצים רבו ביניהם והם אינם יכולים להמשיך לאמץ את הילד. אני חושב כי זכות ההורים הטבעיים, במקרה זה, צריכה לחזור.

לכן אני אומר, כי באימוץ אחרי אימוץ נחוצה הסכמת ההורים הטבעיים על אף האמור בסעיף 11. אם אין אימוץ אחרי אימוץ, ודאי שאין פתרון; אבל כשיש אימוץ אחרי אימוץ, נחוצה הסכמת ההורים הטבעיים.

גב' ח. ליבו ביץ :
אין דבר כזה. ההורים הטבעיים מסכימים לוותר על כל זכויותיהם כלפי הילד. גביח שאחד המאמצים מת, או ששני המאמצים התקוטטו ביניהם, אזי דין ילד מאומץ כדין כל ילד אחר.

יש באימוץ אפשרות אחרת - לחפש משפחה מאמצת אחרת הנה, בא חבר הכנסת ורהפטיג ומציע לתת זכות זו להורים הטבעיים. למעשה, זה עוול ולא טובה. לדעתנו, עלולים לנבוע מכך כל מיני קומפליקציות.

ד"ר פלק :
חבר הכנסת ורהפטיג רוצה בטחון שלא יוכל להיות אימוץ אחרי אימוץ. כל עוד הצו הזה עומד בעינינו, בית-המשפט/6 יוכל לתת צו מבלי לבטל את הצו הישן.

י. כץ :
מה שגב' ליבו ביץ אומרת זה כאילו ואין הורים כאילו אין ספיקות. המאומץ מנותק לגמרי; המאמצים אינם יודעים מי הם הוריו של המאומץ, וההורים הטבעיים אינם יודעים מי הם המאמצים. החוק תמיד מדבר באופן כללי.

אני מדבר על אימוץ שלא הצליח. כל עוד ההורים הטבעיים חיים וקיימים, אזי אותה הפעולה שהיתה בפעם הראשונה - צריכה להיעשות גם בפעם השנייה.

ז. ורהפטיג :
ד"ר פלק אומר, כי לא יכול להיות אימוץ אחרי אימוץ מבלי לבטל את הצו הראשון. אם כן, לפי מצב זה, יכול להיות אימוץ אחרי אימוץ, כי סעיף 11 עושה את המאמצים להורים טבעיים. אולם, בינתיים, מת אחד המאמצים או ששני המאמצים רבו ביניהם ויש בדעתם לבטל את האימוץ, אזי הם באים בדברים עם מועמד אחר - כאמור, סעיף 11 הופך אותם להיות הורים טבעיים, אז הם הם שצריכים לתת את הסכמתם לצו אימוץ חדש. הואיל והאימוץ הוא לטובת הילד, אזי אני אומר שברגע שטובת הילד דורשת אימוץ - האם צריך לתת את ההסכמה? - אני אומר, כי ההורים הטבעיים צריכים הם, בראש וראשונה, לתת את הסכמתם. ישנם מקרים רבים שההורים נותנים את הסכמתם בידיעה כי הוא המאמץ. אולם יודי מאמץ אחר - לא היו נותנים את הסכמתם.

אני אקרא את הצעת הנוסח שלי לסעיף 11ב:

"מאומץ שאומץ קודם לכן למאמצים אחרים, לא יאומץ למאמצים חדשים אלא בהסכמת הוריו הטבעיים לאימוץ נוסף כאמור; הוראות הסעיפים 9-10 יחולו גם על הסכמה לפי סעיף זה."

היועץ המשפטי ח. כהן :
יש להשאיר משהו לבית המשפט. תן לבית המשפט לפו בעיה זו.

ז. ורהפטיג :
אני זהיר, ואני גם עושה הכל על מנת לא להשאיר לבית המשפט.

ז"ר טברסקי :
הנזכרת שמתנהל פה הוא בניגוד להשקפות.
הדי אנו נוטים את המדיניות שהמאומץ מנתק את
הקשרים עם הוריו הטבעיים. אם הם ויתרו על הילד פעם אחת, אזי אין
מה לעשות, בזה נגמרת הבעיה.

היו"ר ד. בצר :
למעשה, אין פה שום דבר מחודש, ואני ציינתי
בטיפוח - ואכן זוהי עובדה - שאנחנו
עקביים ושוטרים על הקו של כל אחד מאתנו. נראה לי שע"י תוספת של מלים
אנחנו לא נסביר אחד לשני, ולא נוסף מאומה.
התוספת המוצעת ע"י חבר הכנסת ורהפטיג במקרה
היא היפוטטית מאד.

ז. ורהפטיג :
זוג נשוי שלא היה לו ילדים, אימצו ילד,
אולם לאחר כמה שנים נולדו להם ילדים
משלהם. לילד המאומץ היה גוינות בבית זה, ולכן הוא עבר למשפחה אחרת,
חשוכת ילדים, ועכשיו הוא מאושר מאד במשפחה זו.

היו"ר ד. בצר :
זה קורה בכל משפחה טבעית. יש מקרים כאלה.
אנחנו איננו יכולים לראות מראש הכל.

כ. ארם :
האם סעיף 18 איננו עונה למה שחבר הכנסת
ורהפטיג רוצה?

היו"ר ד. בצר :
אנו נצביע את הצעתו של חבר הכנסת ורהפטיג.

ה צ ב ע ה

בעד הצעתו של חבר הכנסת ורהפטיג - 2

נגד - 0

הצעתו של חבר הכנסת ורהפטיג - לא נתקבלה

ה ס ת י ג ו ת
לחבר הכנסת ורהפטיג .

היו"ר ד. בצר :
אנחנו בישיבה האחרונה הצבענו על הסעיף 11
והוא נתקבל.

היו"ר ד. בצר :
אנו עוברים לסעיף 12 - (קוראת).

ז. ורהפטיג :
אני נוד זה שבית המשפט יתן צו רטרואקטיבי.
אני מציע במקום "מיום אחר" לכתוב "יותר מאוחר

היועץ המשפטי ח. כהן :
אני רוצה להעיד עלי את חבר הכנסת ורהפטיג שאנו
איננו מתנגד. החוק חריף להוראות רטרואקטיביות
אולם בחוק זה ההוראה הרטרואקטיבית דרושה לה. אנחנו דנים בעניינים שנקבעים
על פי סובבת הילד. יתכן שהילד נמצא שנים רבות בבית מאמצים, והשופט נמצא
תחת מסקנה שטובת הילד היא שהאימוץ יחול מינעם האימוץ דה-פקטו ולא מיום הא
דה-יורה. אני חושב, שיש לתת לבית המשפט לשקול זאת.

ש. כפרי:
עלולים לקרות כל מיני מקרים. הנה אני יודעת
מקרה, שאשה עמדה לאמץ נערה מבוגרת, קרובתה,
ואז היא היתה על סף המוות. אם היו קובעים את הצו של האימוץ במועד הנכון,
כל הזכויות והירושות שהנערה ירשה היתה יורשת המדינה.

ד"ר פלק:
רצוני להעיר, כי אחרי המוות - לגבי המקרה
שחברת הכנסת כפרי הביאה בפנינו - לא נתן
צו אימוץ. בקשת האימוץ נפטת ברגע שהמבקש מת.

י. כץ:
אני רואה כי אנו רוצים לשים את כל בטחוננו
בבית המשפט, ובכל זאת נוצרים סיבוכים אשר
עלולים להיות לרעת הילד. אנחנו צריכים לדאוג לאנשים אחרים שעלולים
להיפגע כתוצאה מכך שיינתן צו וטרואקטיבי.

מדוע שאנו ניתן ידיים כל כך חפשיות לשופט?
אני מציע לכתוב בערך כך: ובתנאי שזה לא שולל זכויות של קרובים או
ילדים טבעיים של המאמץ אשר חלים מלפני שנים. אין אנו יכולים להוסיף
זכויות ולשלול זכויות של אנשים אחרים. אין זה מן הצדק. כאן צריך
למצוא איזון שהיא דרך.

אני מציע לקבל את ההצעה של חבר הכנסת ורהפטיג
עם התוספת שלי: ובתנאי שזה לא שולל זכויות חוקיות של קרובים או אנשים
אחרים.

ז. ורהפטיג:
דברי היועץ המשפטי והדוגמה אותה נתנה חברת
הכנסת כפרי חיזקו את עמדתו עוד יותר.
מדוע? - אנו דנים עכשיו על חוק אימוץ ולא על חוק לתיקון מצב הילד.

נניח, ילד נמצא אצל אנשים זרים, והם לא
סרחו ולא רצו לאמץ אותו. סעיף 11 מרחיק לכת. המאמצים לא דאגו
לאימוץ והמצב נשאר כפי שהיה. אני מבין, לדידכם, שהחוק בא ואומר
כי הואיל והמציאות השתנתה, אזי באה גושפנקא משפטית ועושה מזה מצב
חוקי. גושפנקא זו לא תוכל לבדוק איזה מסקנות יכול להיות; זה משנה
את עניני הירושה, את עניני האזרחות וכו'. (היועץ המשפטי ח. כהן: זה
יבוא לבית המשפט). הוא לא יכול לשנות את הטבע, הוא יכול להחליט מיום
שהוא רואה ולא מיום שהוא לא ראה. על ידי כך אני גורם לכך שהשופט
איננו רק מחוקק אלא גם יוצר.

י. כץ:
מדוע בשלול מההורים את הזכויות שהיו להם מאז.
אני מבקש מהיועץ המשפטי לנסח לי את התוספת
שהצעת קודם לכן.

היועץ המשפטי ח. כהן:
אינני מוכן לעשות פשרות על חשבון טובת הילד.

היו"ר ד. נצר:
חבר הכנסת ורהפטיג רוצה להגביל את שקול
דעתו של בית המשפט, ושזה לא יהיה במלים:
"יחולו מיום אחר", אלא - "יחולו לאחר מכן".

י. כץ:
ולהוסיף את התוספת שהצעת: "בתנאי שלא ייפגעו
הזכויות החוקיות של אחרים וגם לא בזכויותיו
החוקיות של המאומץ שהיו לן עד כה".

ה צ ב ע ה

בעד הצעתו של חבר הכנסת ורהפטיג - 2

נגד - רוב

הצעה לא בתקבלה

הצעת ח"כ ורהפטיג במקום הסלים "יחולו מיום אחר"

סלים המופיעות בסעיף 12. לכתוב: "יחולו לאחר מכן" -

ל א נ ת ק ב ל ה

לחבר הכנסת ורהפטיג לסעיף 12.

ה ס ת י ג ו ת

ה צ ב ע ה

בעד נוסח התוספת של חה"כ כץ בסעיף 12, האוסרת:
בתנאי שאין זה שולל זכויות של קרובים או ילדים
טבעיים של המאמץ אשר חלים מלפני שנים

- 2

- רוב

נגד

הצעה לא בתקבלה

לחבר הכנסת כץ.

ה ס ת י ג ו ת

ה צ ב ע ה

סעיף 12 כמוצג בחוברת הכחולה - בתקבל

אנו עוברים לסעיף 13 - (קוראת)

הי"ר ד. נצר:

הסעיף הזה איננו נכון, ואני מציע למחוק אותו
או לנסחו אחרת.

ז. ורהפטיג:

נהגנו בדרך כלל שבכל חיקוק יאמר שילד מאומץ
דינו כדין ילדו של אדם. אני לא בדקתי כיצד זה מנוסח בכל החוקים, אולם
אינני יודע מה יכול לתת סעיף 13. אני צריך לבדוק את כל החיקוקים שיש
במדינה ולראות כיצד הם מנוסחים. אולם, מה סעיף זה גורר אחריו? לכן
אני רוצה להיות זהיר, משום שעד כה זה לא היה בכל החוקים, ואינני רוצה
שבעוד 10-15 השנים הבאות יכניסו את זה. אינני יודע מה זה "בכל חיקוק",
כמו כן-מה זה "בכל מסמך"?

מכל מקום, חוק איננו משנה דרכי אדם.

חברי מר רוזנטל מציע לכתוב במקום "חיקוק" - "דין

היועץ המשפטי ח. כהן:

ז. ורהפטיג:

אין משנים עובדות. אנחנו לא נשנה את השפה; וכשתופיע המלה ילד במלון, נצטרך לכתוב על ידה

ילד מאומץ.

לדוגמה, אדם שיש לו ילד מאומץ והוא איננו דואג לו וכו'. כשהוא כותב צוואה הרי הוא לא יכתוב אותה ככה סתם.

זאת ועוד: מסמך זהו מושג רחב מאד. אינני יודע למה מתכוונים במסמך כאן. מדוע לא להגיד במפורש? הרי אין זה לא לטובת הילד ולא לטובת המאמצים.

אולי לכתוב כך: בכל חיקוק ובכל מסמך שדובר בהם בילדו של אדם - הכוונה היא לילד טבעי, אלא אם כן פורשה ומשתמעת כוונה אחרת. הנה כי כן, בחוק הקנדי: כשכתוב סתם ככה, הם מוסיפים - אלא אם משתמעת כוונה אחרת. מכל מקום, אני מציע למחוק את כל סעיף 13.

ז. סברסקי:

אני אומרת כי סעיף זה בא לתת את הסטטוס החוקי לילד המאומץ. אולם חבר הכנסת ורהפטיג בא לטשטש אותו. צריך להגיד פעם אחת כי דין ילד מאומץ כדין ילד במשפחה. כי זהו הילד במשפחה. בחוק האימוץ כתוב: דינו של ילד ככל ילד אחר.

אני עומדת על כך שסעיף זה יישאר משום שהוא יסוד החוק הזה.

י. כזי:

מדוע להכניס את הסעיף הזה? מדוע היו צריכים להוסיף אותו? לדעתי, כל הדברים שרצו לומר לגבי צו האימוץ נאמרו בסעיף 12:

אני שואל: מה סעיף 13 זה בא למנוע? מדוע אינכם משתמשים בסעיף 11, המקנה את כל הזכויות לגבי ילד מאומץ בדיוק כמו כל ילד טבעי? הרי סעיף 11 בא להבטיח ומבטא את אותם הרצונות והשאיפות לאלה שרוצים לתת לילד מאומץ, ואכן הוא בא על סיפוקו.

אני מציע למחוק את סעיף 13.

היועץ המשפטי ח. כהן:

צודק חברי רוזנטל בהציעו לכתוב "בכל דין" במקום בכל חיקוק, אלא דאינו את הכולד והתגברנו על יצרנו הטוב וכתבנו "בכל חיקוק", כלומר - שזה יחול על כל החיקוקים שניתנים לרשויות החקיקה החילונית. אז מה הצעקה הזו? אתם רוצים להוציא את הילד במשמע? - אם כן, תגידו; אם לא - למה לעשות בכל חוק וחוק? האם יפה לכתוב: כל ילד לרבות ילד מאומץ? - זה טוב?

תמיד נזהרנו בדרך החיקוקים בעבר, ואילו עכשיו רציתי לכתוב את החוק הזה בסדר ובאלגנט-מה. אינני רוצה איצו שהיא רטרואקטי

עוד יותר אינני מבין את הטענות של חבר הכנסת ורהפטיג בנוגע ל"מסמך". הכוונה היא לילד באשר הוא ילד. אני חושב כי אין זה כדאי לותר על ההוראה הפשוטה שאיננה פוגעת בשום איש, בשום השקפה ובשום דבר.

אני מוכן לשנות את זה כך, שזה יחול על חיקוקים שייעשו בעתיד. אני מציע שנכתוב כך: "בכל חיקוק שנעשה לאחר חוק זה ובכל מסמך...".

ז. ורהפטיג:

הסעיף הזה איננו שייך לטובת הילד. חברת הכנסת סברסקי ראתה בסעיף זה את היסוד. אין זה אלא כל סעיף הוא יסוד של החוק.

ז. ורהפטיג:

אם היועץ המשפטי חושש שמא יבולע לו, אזי יש ל
עצה בשבילו, והיא - למחוק את סעיף 13.

הצעת הראשונה - למחוק את סעיף 13;

אם היא לא תתקבל, אזי יש לי הצעה שניה והיא
גם הצעה אלטרנטיבית - לכתוב את הסעיף באופן הפוך...

י. כץ: אולי אפשר למצוא נוסח שותף, או להוסיף את
המלים: "לא גורע מכל האמור בסעיף 11".

היועץ המשפטי ח. כהן: "חיקוק או מסמך שדובר בהם בילדו של אדם ונעשו
לאחר תחילת חוק זה - ילדו שאומץ במשע, חוץ
אם כוונה אחרת פורשה או משתמעת." - זהו הנוסח.

פה באמת נכנס הסעיף 11, וצורך חבר הכנסת כץ
בהערותו.

ז. טברסקי: אני מציעה להצביע את סעיף 13 כמוצע בחוברת
הכחולה.

ז. ורהפטיג: חוק האימוץ יוצר חובות או זכויות בין ילד
טבעי ומאומץ. סעיף 11 יוצל יחס חדש של ירושה
לא על סמך חוק הירושה אלא על סמך חוק זה. ואין צורך להסביר את חוק
הירושה. החוק קיים והוא אומר רק "ילד".

היו"ר ד. נצר: אנו מצביע את כל ההצעות.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ ורהפטיג למחוק את סעיף 13

בדחתה ברוב קולות כנגד 2.

הצעת חה"כ ורהפטיג לכתוב בסעיף 13:

"בכל חיקוק ובכל מסמך שדובר בהם בילדו של אדם,
אלא אם כן פורשה ומשתמעת כוונה אחרת - בדחתה

ברוב קולות כנגד 2.

ה ס ת י ג ו ת לחבר הכנסת ורהפטיג לסעיף 13.

ז. ורהפטיג: יש לי תיקון נוסף בסעיף זה: "בכל חיקוק
ובכל מסמך שנעשו לאחר תחוקת חוק זה..."

ה צ ב ע ה

הצעה הנוספת של חה"כ ורהפטיג לסעיף 13

בדחתה ברוב קולות כנגד 2.

ה ס ת י ג ו ת לחברי הכנסת ורהפטיג וכץ לסעיף 13.

ה צ ב ה

הצעתו של המ"כ כץ להוסיף בסעיף 13 את

המלים: "ובתנאי שזה לא גוררז מכל מה שבחוב

בסעיף 11" - נדחתה ברוב קולות בגזר 2.

ה ס ת י ג ר ה לחברי הכנסת ורהפטיג וכץ.

סעיף 13 במנוע בחוברת החולת - ג ת ק ג ל

ג. ורהפטיג: אני רוצה להציע להכניס לכאן את פסק האימרוץ.

היועץ המשפטי ה. כהן: זה יוכנס אחרי סעיף 24, כי זהו ענין פרובדורלי.

הי"ר ג. גזר: אנו עוברים לסעיף 14. (וקראת).

ג. ורהפטיג: אני רוצה לגרוע ולהוסיף בסעיף זה.

אבל חושבני כי סעיף זה הוא מיותר. כל חוק שמציע סעיף כזה אני מתנגד לו ומבחינה תחיקתית הוא איננו ברור.

חוק האימרוץ הוא חוק ספציאלי. מה החשש מה ש"איננו גורעות מכל חוק אחר הקובע תוצאות של אימרוץ? הרי הזכרנו אותו פעם בענין התגמולים, הזכרנו אותו שוב בענין חוק המזונות וכו'. ב-6-7 חוקים הזכרנו זאת. ובשום חוק לא הזכרנו את ענין האימרוץ.

אין סעיף שהוא מיותר. אם הוא מיותר, אני משתדלים להכניס בו תוכן. לו הייתי שופט ומביע לסעיף 14, הייתי אומר (כפי שמתבטאים השופטים ברוב המקרים) שכאן יושבים לא מחוקקים אלא - מסלקו לי על הביטוי - בטלנים.

סעיף 14 יכול להתפרש אחרת. אם אתם אומרים שהזכויות מגיעות למאופץ, אזי החובות נכונות על משהו אחר. אינני רוצה שסעיף 14 יאמר, כי על אף האמור בסעיף 12 אז תוצאות האימרוץ יהיו קיימות 4-5 שנים לפני כן. אינני רוצה לחייב משהו לפני הזמן.

לכן דעתי היא, כי סעיף 14 הנו מיותר. אם הוא סותר, אזי צריך לשנותו. הוא עלול להתפרש כך שזה יהיה בגד הסעיפים. אני סבור כי איננו צריכים את הפירוש הקלוקל הזה.

ג. כהן: האם סעיף זה איננו מחזק את סעיף 13? סעיף 13 מדבר על כל החוקים. האם זה לא קשור באופן אורגני עם סעיף 13?

היועץ המשפטי ה. כהן: זה קשור, אך סעיף 13 הוא שונה. ההוראה המקילה על התחיקה העלולה לבוא אחרי סעיף 14 באה להקל על כל החוקים שנתקבלו יחד עם ההתאזרחות. ואילו סעיף 13 בא במקרים שהילד מאומץ לא הוזכר, אלא הוזכר שם רק ילד. אני שוכנעתי ע"י חבר הכנסת ורהפטיג כי אם אנו נמחק את הסעיף, אזי לא יקרא שום אסון בכך. לכן, אני מקבל את הצעת חבר הכנסת ורהפטיג למחק את סעיף 14.

ה צ ב ה

הצעת המ"כ ורהפטיג למחוק את סעיף 14 - נתמבלה